

ת"פ 4444/03/16 - מדינת ישראל נגד תמיר שאהין, אדהם עבסיה

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 4444-03-16 מדינת ישראל נ' שאהין ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת יפעת שיטרית
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. תמיר שאהין
2. אדהם עבסיה

הנאשמים

גזר דין

מבוא:

1. כנגד הנאשמים הוגש לבימ"ש זה כתב אישום אחד, בו יוחסו להם במקור עבירות שעניינן, הצתה וחבלה במזיד ברכב.
2. בדיון מיום 13/4/16, הגיעו הצדדים להסדר טיעון ולפיו, כתב האישום יתוקן, הנאשמים יודו בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשעו על פי הודאתם. עוד הוסכם, בשל גילם של הנאשמים במועד ביצוע העבירה, כי בטרם ישמעו טיעוני הצדדים לעונש, יתקבלו תסקירים מאת שירות המבחן בעניינם של הנאשמים ולאחר מכן יטענו הצדדים באופן חופשי לעונש (הכל ביחד ייקרא להלן: "**הסדר הטיעון**").
3. בהתאם להסדר הטיעון, כתב האישום תוקן, התקבל וסומן ב/1 (להלן: "**כתב האישום המתוקן**"). הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעו, אפוא, על פי הודאתם בעבירה נשוא כתב האישום המתוקן שעניינה, הצתה - עבירה לפי סעיף 448 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). כן הוריתי על הגשת תסקירים מאת שירות המבחן בעניינם של הנאשמים. תסקירים, כאמור, מונחים בפני.

עובדות כתב האישום המתוקן:

4. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשמים הינם חברים ומתגוררים בוואדי חמאם. כחודש עובר למתואר בכתב האישום התרחש אירוע, בו היו חילופי קללות בין הנאשם 2, אדהם עבסיה, לילדיה של אימאן פרחאן (להלן: "**המתלוננת**"), המתגוררת אף היא בוואדי חמאם (להלן: "**הסכסוך**"), ובעלותה רכב מסוג פורד מונדאו (להלן: "**הרכב**").
5. כך עולה, כי בליל ה - 9/2/16, נפגשו הנאשמים יחד עם שניים אחרים וישבו בביתו של הנאשם 2, שם שתו

- משקאות אלכוהוליים. סביב השעה 02:00 לפנות בוקר, עזבו השניים האחרים את הבית והנאשמים נותרו שם.
- על רקע הסכסוך, הציע הנאשם 2 לנאשם 1, תמיר שאהין, כי יציתו את רכבה של המתלוננת והנאשם 1 הסכים לכך.
6. בהמשך לכך, ולצורך הוצאת תוכניתם אל הפועל, נסעו הנאשמים לתחנת הדלק בכפר מג'אר, שם מילא אחד מהם בנזין בבקבוק וחזרו לוואדי חמאם.
7. כן עולה, כי סמוך לשעה 03:15 לפנות בוקר, צעדו הנאשמים רגלית לעבר בית המתלוננת, אשר בסמוך לו חנה הרכב. הנאשמים חבשו כובעי גרב ו"חם צוואר", כאשר הנאשם 1 נשא עמו את בקבוק הבנזין בתוך הז'קט אותו לבש, כל זאת על מנת להסוות את זהותם וכוונותיהם.
8. הנאשם 1 שפך את הבנזין על מכסה המנוע של הרכב והצית אותו במצית, בעוד הנאשם 2 עומד במרחק של כ-2 מטרים ממנו ומשגיח. כתוצאה מכך, אחזה אש בחלקו הקדמי של הרכב והנאשמים ברחו מהזירה.
9. בזמן זה, ישנו בבית המתלוננת, בעלה, ילדיה וכן ישנו בביתם סמוכים השכנים. לאחר זמן מה הבחין אחד השכנים באש, הזעיק את בני משפחת המתלוננת ויחד הצליחו לכבות את האש.
10. כן עולה, כי כתוצאה מההצתה נגרם לחלק הקדמי של הרכב נזק בשווי מוערך של ₪ 8,000 והצריך החלפת מכסה מנוע, פנסים קדמיים, פגוש קדמי, פח חזית, מצננים, חלק ממערכת החשמל ועוד.

טיעוני המאשימה לעונש:

11. במסגרת ראיותיה לעונש הגישה המאשימה את רישומו הפלילי של הנאשם 1, אשר התקבל וסומן ת/1 וכן הצהרת נפגעת העבירה, אשר התקבלה וסומנה ת/2.
12. במסגרת טיעוניה לעונש בכתב עתרה המאשימה להשית על הנאשמים עונש מאסר בפועל ממושך, מאסר מותנה מרתיע, חיוב הנאשמים בתשלום פיצוי הולם למתלוננת, חיובם בתשלום קנס ובחתימה על התחייבות כספית.
13. במסגרת טיעוניה ציינה המאשימה את פרטי הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, את עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודו ואת העבירה בה הורשעו.
14. כן ציינה המאשימה את שיקולי הענישה כפי שהותוו בתיקון 113 לחוק העונשין.
- לטענת המאשימה, במעשיהם פגעו הנאשמים בערכים החברתיים המוגנים שעניינם, שמירה על שלומו וביטחונו של הציבור וכי מידת הפגיעה בערכים אלו הינה גבוהה, נוכח הצתת רכבה של המתלוננת, מקום בו הרכב חנה בסמוך לבית המתלוננת ושעה שההצתה בוצעה מקום בו היא ובני ביתה ישנו. בעובדות אלו, כך לדידה של המאשימה, יש כדי ללמד על חומרה וסכנה גבוהה.

באשר לעבירת ההצתה, הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית וציינה בהקשר זה, כי עבירה זו הינה מהחמורות בספר החוקים, שעה שלא ניתן לדעת כיצד תסתיים ההצתה נוכח הפוטנציאל ההרסני הטמון בה ונוכח הסכנה הגלומה במעשה זה לגופו של אדם ולרכושו. כך הדגישה את העונש המרבי בצידה של עבירה זו.

15. המאשימה הוסיפה וטענה, כי עבירת ההצתה הינה חמורה לא רק בשל הסכנה הטבועה בה, אלא גם בשל המסר העברייני העולה ממנה, מסר שיש בו כדי להטיל אימה ופחד וכדי לפגוע בתחושת הביטחון האישי של הציבור.

16. באשר לפסיקה הנוהגת טענה המאשימה, כי קשת הענישה בעבירת ההצתה הינה רחבה, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ונסיבות העושה. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה שהושתה במסגרתה.

17. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ציינה המאשימה, כי העבירה בוצעה במלואה ע"י הנאשמים וכי הם האחראים היחידים למעשיהם. לדעת המאשימה, אין מקום אף לאבחן בין השניים לאור מעורבותם בעבירה. לטענת המאשימה, אמנם הנאשם 2 הוא בעל המניע והוגה הרעיון, אך מנגד, הנאשם 1 הוא זה אשר שפך את הבנזין על הרכב ולפיכך, כך לדידה, שני הנאשמים ביצעו יחדיו את העבירה בחלקים שווים.

עוד טענה המאשימה, כי הנזק שנגרם בפועל הינו נזק לרכוש בלבד, אך הנזק שהיה צפוי להיגרם הינו גדול בהרבה, מקום בו הרכב שהוצת שהה בסמוך לבית המתלוננת ולשכניה.

18. נסיבה נוספת לחומרה, כך לטענת המאשימה, נעוצה בעובדה, כי מעשי הנאשמים לא הופסקו על ידם. הנאשמים ברחו לאחר שהאש אחזה ברכב ואילולא עירנותו של שכן אשר הבחין ברכב עולה באש, הנזק שנגרם היה יכול להיות גדול בהרבה ואף להסתיים בנזק לנפש.

עוד הדגישה המאשימה, כי ההצתה בוצעה באישון לילה, עת כל הבתים הסמוכים לרכב היו מאוכלסים, להבדיל ממקרים בהם מציתים משרדים בשעות לילה כאשר הם אינם מאוישים. עוד הדגישה המאשימה, כי מדובר בהצתה מתוכננת ומאורגנת וכי הנאשמים טרחו ונסעו לתחנת דלק על מנת להצטייד בחומר דליק.

כן ציינה המאשימה, כי הנאשמים הסוו את פניהם באמצעות אמצעי הסוואה וכי הנאשם 1 אף הסתיר את בקבוק הבנזין בתוך מעילו. בכל אלה, כך לטענת המאשימה, יש כדי ללמד על תכנית עבריינית ולא על שני צעירים אשר לא חשבו על מעשיהם עד תום.

19. באשר לסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע העבירה ציינה המאשימה, כי אלה נעוצות בסכסוך מילולי בין ילדי המתלוננת לבין הנאשם 2 וכי מדובר ב"סגירת חשבונות" בדרך אשר מסכנת את הציבור ואדישה לנזקים העלולים להיגרם. קל וחומר, כאשר עניין של מה בכך מסתיים בהצתת רכב.

20. המאשימה ביקשה לדחות כל טענה להקלה בעונש נוכח היות הנאשמים שתויים. מעבר לכך שעובדה זו לא הוכחה שכן בכתב האישום נכתב אך, כי בטרם האירוע שתו הנאשמים אלכוהול, הרי שברי הוא, כי הנאשמים הכניסו עצמם למצב זה וכי הם אחראים לכל מעשיהם.

21. בנסיבות אלו סבורה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם נע בין 30 חודשי מאסר בפועל לבין 50 חודשי מאסר בצירוף עונשים נלווים.

22. באשר לקביעת העונש הראוי לנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם טענה המאשימה, כי הפגיעה של העונש בנאשמים אינה יוצאת דופן כפי שהייתה יכולה להיות במי שמצבו הבריאותי רעוע, או בנאשם קטין, או מבוגר מאוד. כן ציינה המאשימה, כי אכן מדובר בנאשמים צעירים, אך יש להתייחס במיקומם בתוך המתחם לכלל הנסיבות הרלוונטיות בעניינם.

לקולא ניתן לזקוף לזכות הנאשמים את הודאתם והחיסכון בזמן שיפוטי יקר, כמו גם העובדה, כי הנאשם 2 נעדר עבר פלילי.

כן ציינה, כי לנאשם 1 רישום פלילי מבית משפט לנוער בגין עבירת אלימות, אשר בגינה הושטו עליו צו של"צ והוא חוייב בחתימה על התחייבות כספית.

23. במסגרת טיעוניה הפנתה המאשימה לתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינם של הנאשמים. בעניינו של הנאשם 1, ציינה המאשימה, כי מהתסקיר עולה, בין היתר, כי נאשם זה אינו מביע נזקקות טיפולית ובא בהמלצה, לאחר שקלול מלוא הנתונים בעניינו של הנאשם, כי מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות בצירוף מאסר מותנה ופיצוי, יהוו עונש מרתיע.

בהקשר זה עתרה המאשימה לדחות את המלצת שירות המבחן, שעה שאין זו מעורבותו הראשונה של הנאשם בפלילים וכי בניגוד לעמדת שירות המבחן, הרי שהנאשם לא למד לקח בקיום הליך פלילי עוד בהיותו נער. חרף העובדה, כי הנאשם 1 הועמד כבר לדין עוד בהיותו נער, הרי שהוא שב וחזר לבצע עבירה חמורה יותר.

24. כן הפנתה המאשימה לעולה מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם 2. בהקשר זה ציינה, כי בתסקיר נכתב, כי הנאשם לוקח אחריות לביצוע העבירה. חרף זאת, בניגוד לעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה, הנאשם מנמק את הסיבה להצתה בתקיפה אלימה שספג מילדי המתלוננת, טענה הסותרת את עובדות כתב האישום המתוקן. עוד טען הנאשם 2, כי תגובתו הייתה ללא שליטה עצמית ושעה שהיה תחת השפעת אלכוהול. בעקבות זאת טוענת המאשימה, כי חרף קביעת שירות המבחן ולפיה הנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו, הרי שהוא משליך את האחריות על גורמים חיצוניים כגון אלכוהול ותקיפה, טענות אשר לא הוכחו. אשר על כן, כך לטענת המאשימה, אין לזקוף לזכות הנאשם 2 לקחת אחריות מלאה.

25. עוד ציינה המאשימה, כי שירות המבחן התרשם ממאפיינים ילדותיים במערך תפקודו הכללי של הנאשם הבאים לידי ביטוי בקושי בדחיית סיפוקים, המשפיע על שיקול דעתו ותהליך קבלת החלטות. עוד עולים מאפיינים של חשיבה נוקשה וצרכי שליטה גבוהים. בהקשר זה הדגישה המאשימה, כי שירות המבחן התרשם מרמת מסוכנות בינונית - גבוהה להישנות עבריינות ומפרוגנוזה נמוכה לטיפול.

עוד העריך שירות המבחן, כי מאסר עלול לחבר את הנאשם ביתר שאת לתת תרבות עבריינית ובא בהמלצה להשית מאסר על דרך עבודות שירות ומאסר מותנה.

26. לטענת המאשימה, תוכן התסקיר בעניינו של הנאשם 2 הינו שלילי ולמרות זאת, בסופו של יום, בא שירות המבחן בהמלצה להשית מאסר שירוצה על דרך עבודות שירות, אך בשל העובדה, כי שליחת הנאשם למאסר עלולה לחברו לתת התרבות העבריינית. בנסיבות אלו עתרה המאשימה שלא ליתן משקל לנימוק זה שכן, אין מדובר בתסקיר חיובי המתאר נאשם שעבר טיפול, שמסוכנותו נמוכה וכו'.

27. בנסיבות אלו עותרת המאשימה למקם את העונש הראוי לנאשמים ברף האמצעי של מתחם העונש ההולם כפי הצעתה. כן עתרה לחייב את כל אחד מהנאשמים בתשלום פיצוי למתלוננת, כאשר הנזקים הרשמיים עומדים על סך 8,000 ₪ ואולם, יש לפצות את המתלוננת בסכום גבוה מכך. כן עתרה לחייב את הנאשמים בתשלום קנס ובחתימה על התחייבות כספית.

טיעוני הנאשם 1 לעונש:

28. במסגרת טיעוניו לעונש בכתב, פירט ב"כ הנאשם את עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם ואת העבירה בה הורשע. כן ציין את שיקולי הענישה שהותוו בתיקון 113 לחוק העונשין. כך טען, כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה הינם שלומו וביטחונו של הציבור ולדידו, אלו נפגעו במידה בינונית - נמוכה בזיקה לנסיבות ביצוע העבירה.

29. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, טען ב"כ הנאשם, כי טווח הענישה בעבירה זו הינו רחב ומשתנה וכי בתי המשפט השיתו לא פעם עונשים מתונים מזה שהתבקש במתחם הנטען ע"י המאשימה והעונש המבוקש על ידה ובחרו לא פעם לגזור עונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה אשר הושתה במסגרתה.

30. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה טען ב"כ הנאשם, כי לא היה כל תכנון של ממש מצד הנאשם לביצוע העבירה וכי שתיית האלכוהול תרמה תרומה משמעותית למעורבות הנאשם 1 בביצוע המעשים, שעה שהנאשם אינו רגיל בשתייה ואינו שותה בדרך כלל. בנסיבות אלו, כך ב"כ הנאשם, שיקול דעת הנאשם לא היה תקין במועד האירוע, חושיו טושטשו ושיקול דעתו נפגם בשל שתיית האלכוהול.

כך טען ב"כ הנאשם, כי על פי כתב האישום המתוקן, חלקו של הנאשם 1 הינו החלק הקטן בנטילת חלק פעיל במעשים נשוא כתב האישום המתוקן. הנאשם נגרר אחר הנאשם 2, פעל תחת השפעת אלכוהול, לא היה לו כל מניע או סיבה לגרום נזק למתלוננת, או לרכושה, ואלמלא השפעת האלכוהול, לא היה מסתבך ונגרר אחר הנאשם 2. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם 1 ביחסים טובים עם המתלוננת וילדיה ואף הוגדר על ידם כ"בן משפחה".

31. כן טען, כי הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה הינו גדול יותר הן באשר לרכב והן באשר לסביבה. כן טען, כי הנזק שנגרם בפועל הינו קטן יחסית והוערך בכ - 8,000 ₪ ואשר נגרם לחלקו הקדמי של הרכב.

32. באשר לסיבות בעטיין ביצע הנאשם את המעשים, טען בא כוחו, כי אלה נעוצות בנגררות הנאשם אחר הנאשם 2, בהשפעת אלכוהול וללא כל מניע או סיבה. כן טען, כי בנסיבות אלו יכולת הנאשם להבין את אשר הוא עושה נפגעה במידה שטשטשה את חושיו ופגמה קשות בשיקול דעתו. עוד הוסיף, כי הנאשם נושא באחריות פלילית על מעשיו ואת כושר שיפוטו. יחד עם זאת, יכולתו של הנאשם להבין לעומק את מעשיו נפגעה במידה מסוימת

ויכולתו למנוע את הסיטואציה הייתה מוגבלת ביותר.

33.בנסיבות אלו טוען ב"כ הנאשם, כי מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר קצרה שיכול ותרוצה על דרך עבודות שירות ועד ל - 15 חודשי מאסר בצירוף עונשים נלווים.

34.באשר למיקום העונש הראוי לנאשם ובחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה הדגיש ב"כ הנאשם, כי הנאשם כבן 20 שנים, רווק, לראשונה בחייו חווה חוויית מעצר ולאחר שחרורו שהה בתנאים מגבילים, לרבות מעצר בית מלא. כן הדגיש, כי עסקינן ב"בגיר - צעיר" בזיקה לפסיקה בסוגיה זו.

35.ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי מעורבות הנאשם בפרשה דנן הסבה נזק של ממש לכל בני משפחתו, בנוסף למצבה הכלכלי של המשפחה אשר הינו קשה מאוד בהיותו מקור הפרנסה העיקרי לאחר מות אביו לפני כשנתיים.

36.ב"כ הנאשם הוסיף והדגיש, כי בגין ההליכים נשוא תיק זה הנאשם היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריה ולאחר מכן בתנאים מגבילים לרבות מעצר בית, הרחקה מכפרו, ללא שהנאשם עבד ומצבם הכלכלי של הנאשם ושל בני משפחתו התדרדר מאוד. עוד טען, כי הרשעת הנאשם תסב לו קשיים רבים בתחומי עיסוקו בעתיד.

37.ב"כ הנאשם הוסיף והדגיש, כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו, לקח אחריות, הביע חרטה כנה ואמיתית בגינם, חש תחושות אשמה ובושה, הביע אמפתיה כלפי המתלוננת, כמו גם נכונות לשלם לה פיצויים.

כן טען, כי עד להסתבכותו, התנהגות הנאשם הייתה חיובית באופן יחסי, עבד לפרנסתו ולפרנסת משפחתו, בעיקר לאחר מות אביו. עוד הוסיף, כי הנאשם גדל במשפחה שנסיונותיה קשות מאוד כפי המפורט בתסקיר שהוגש, הנאשם נאלץ בגיל צעיר נוכח מות אביו, להיות המפרנס העיקרי במשפחתו, תפקיד אשר העמיס עליו מבחינה רגשית.

38.ב"כ הנאשם הוסיף וציין, כי לחובת הנאשם רישום פלילי אחד, אשר נרשם לחובתו בהיותו קטין, בגין עבירת אלימות שביצע בשנת 2012. כן הפנה ב"כ הנאשם לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם, כמפורט בטיעוניו שם. כן טען, כי במקרה דנן, שיקולי שיקום מצדיקים להשית על הנאשם עונש קל באופן משמעותי מהרף התחתון של מתחם העונש ההולם, ככל שיקבע מתחם שונה מזה המוצע על ידו. באשר לחשיבות שיקול השיקום הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית.

39.באשר לחיוב הנאשם בתשלום קנס ציין ב"כ הנאשם, כי על ביהמ"ש להתחשב בהקשר זה במצבו הכלכלי של הנאשם וכי במקרה דנן עסקינן בנאשם מחוסר אמצעים.

40.בהשלמת טיעוניו לעונש בעל פה חזר והדגיש ב"כ הנאשם, כי עסקינן בנאשם "בגיר - צעיר". עוד טען, כי מעשי הנאשם אינם נמנים על הרף הגבוה של עבירות ההצתה והפנה בהקשר זה להוראת החיקוק נשוא כתב האישום המתוקן בה הודה הנאשם ועל פיה הורשע. ב"כ הנאשם חזר והדגיש, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, חסך זמן שיפוטי יקר וכי בהודאתו עשה הנאשם כדי לחסוך את הצורך בהעדת המתלוננת וילדיה, כמו גם הביע חרטה כנה ואמיתית בעטיים של המעשים. ב"כ הנאשם הוסיף והפנה לתסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם, כמו גם להמלצה המובאת במסגרתו ובהקשר זה הדגיש את מעמדו וחשיבותו של תסקיר שירות

המבחן. בנסיבות אלו, סבור ב"כ הנאשם, כי המלצת שירות המבחן הינה מאוזנת ונכונה וכי יש לאמצה.

41. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי אין לנאשם כל מניע לבצע את המעשים וכי לא ניטש סכסוך בינו לבין המתלוננת וילדיה. אלמלא הפגיעה בשיקול דעתו נוכח השפעת האלכוהול בה היה נתון, לא היה הנאשם מבצע את המעשים דנן. בניגוד לטענת המאשימה כפי טיעוניה לעונש אשר לפיה יש לגזור גזירה שווה בין חלקם של כל אחד מהנאשמים, טען ב"כ הנאשם, כי חלקו של הנאשם 1 קטן יותר מחלקו של הנאשם 2 באשר הנאשם 2 הוא זה שהגה את הרעיון והוא בעל המניע. כאמור, ב"כ הנאשם שב והפנה לרישומי הפלילי של הנאשם וציין בהקשר זה, כי לחובת הנאשם רישום פלילי יחיד אשר נרשם לחובתו בהיותו קטין בגין עבירה שבוצעה על ידו לפני כ - 4 שנים, היינו בחודש אוקטובר 2012. בנסיבות אלו, טען ב"כ הנאשם, כי עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד ותוך שקלול מכלול השיקולים, עתר, כי יושת עליו מאסר אשר ירוצה על דרך עבודות שירות.

42. כן הוסיף והדגיש ב"כ הנאשם, כי הנאשם שהה בגין ההליכים דנן במעצר מאחורי סורג ובריה משך תקופה של כחודש וחצי ולאחר מכן, שוחרר בתנאים מגבילים אשר כללו בחובם תנאי מעצר בית מלאים, לרבות הרחקה מביתו, על הקשיים וההשלכות הקמים מאלה. כן ציין ב"כ הנאשם, כי בשנתיים האחרונות הנאשם חווה טראומה בעקבות מות אביו בטרם עת, עובדה אשר לה השלכה גם על פרנסת המשפחה ושעה שעול הפרנסה רובץ על כתפי הנאשם.

43. באשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות הצתה, שב וטען ב"כ הנאשם, כי מנעד הענישה בעבירה זו הינו רחב ביותר ובסופו של יום, הענישה הינה נגזרת של נסיבות ביצוע העבירות ונסיבות העושים ובתי המשפט השיתו גם עונשים מתונים בדמות מאסר שירות על דרך עבודות שירות ובמקרים מסוימים אף הסתפקו במאסר מותנה, צו של"צ וצו מבחן.

44. בנסיבות העניין ונוכח כל האמור לעיל, עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט ישית על הנאשם מאסר שירות על דרך עבודות שירות, זאת אף תוך שקלול והתייחסות לתקופה בה שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריה, זאת בצירוף עונשים נלווים בדמות מאסר מותנה וחייב הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננת. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לאמור בתסקיר ולדברי הנאשם שם, כמו גם לדברי הנאשם במסגרת חקירותיו במשטרה ואשר במסגרתם הוא הביע נכונות של ממש לפצות בגין הנזק שגרם.

טיעוני הנאשם 2 לעונש:

45. במסגרת טיעוניו לעונש שבכתב, חזר ב"כ הנאשם על פרטי הסדר הטיעון וכן הדגיש את העבירה בה הורשע הנאשם על פי הודאתו. ב"כ הנאשם עתר, כי בית המשפט יקבע במקרה דנן מתחם עונש הולם הנע בין 4 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו על דרך עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר. כן עתר, כי בית המשפט יאמץ את המלצת שירות המבחן ויקבע את העונש הראוי לנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם כפי הצעתו היינו, ארבעה חודשי מאסר שירות על דרך עבודות שירות בכפוף לקבלת חוות דעת הממונה.

46. ב"כ הנאשם הוסיף והפנה לשיקולי הענישה כפי שהם הותוו בתיקון 113 לחוק העונשין וציין בהקשר זה, כי במעשי הנאשם נפגע הערך החברתי שעניינו, שמירה על שלומו וביטחונו של הציבור. יחד עם זאת, הפגיעה בו אינה גבוהה שכן, עסקינן בהצתת רכב חונה שלא היה בו איש, זאת להבדיל מבית מגורים וכן בשים לב לכך

שההצתה בוצעה בשעת לילה מאוחרת כשהרחובות ריקים מעוברים ושבים.

47. באשר למדיניות הענישה הנהוגה טען ב"כ הנאשם, כי אף הוא סבור, כי קשת הענישה בגין עבירת ההצתה הינה רחבה ומתחם העונש ההולם אליו עותרת המאשימה כפי טיעוניה, חורג במידה קיצונית לחומרא מן הענישה הנהוגה. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה אשר הושתה במסגרתה.

48. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה טען ב"כ הנאשם, כי אין עסקין באירוע אשר דרש תכנון מוקדם, אלא כזה שהתפתח בגין החלטה ספונטנית של הנאשמים בפגישתם, כאשר במסגרת זו אף שתי אלוהול. באשר לחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה טען ב"כ הנאשם, כי אמנם הנאשם 2 הוא זה בעל המניע בהיותו בעל הסכסוך עם ילדיה של המתלוננת והעלה את רעיון ההצתה אולם, מי שנשא ונטל את הבקבוק ובו חומר הבעירה והצית בפועל את הרכב, הינו הנאשם 1 ומכאן, כך לדידו של ב"כ הנאשם 2, חלקו היחסי של הנאשם 1 גדול יותר מחלקו היחסי של הנאשם 2.

49. באשר לנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה טען ב"כ הנאשם, כי אכן בתי המשפט אמרו דברם באשר לסכנה הטמונה בעבירת ההצתה. יחד עם זאת, במקרה דנן, הוצת חלקו של הרכב, לפנות בוקר, כאשר לא שהו ברכב או בסמוך לו אנשים ומכאן שפוטנציאל הסכנה לגרימת הנזק מעבר לזה שנגרם לרכב אינו כה גדול כפי הנטען ע"י המאשימה, שעה שלא עלה חשש ממשי לבתים המצויים בכפר.

50. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירה, הדגיש ב"כ הנאשם, כי לרכב נגרם נזק חלקי שהוערך בסך של כ - 8,000 ₪. הנאשם מכיר בחובתו לפצות את המתלוננת בגין חלקו היחסי בנזק שנגרם ומוכן לעשות כן.

51. באשר לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה, הדגיש ב"כ הנאשם, כי למעשים קדם אירוע בו ילדי המתלוננת קיללו את הנאשם 2.

52. באשר לעונש הראוי אשר יש להשית על הנאשם טען בא כוחו והדגיש בהקשר זה, כי עסקין בנאשם צעיר, כבן 21 שנים, ללא כל עבר פלילי העובד לפרנסתו יחד עם אביו בעבודות עבר במחצבה הסמוכה לבית - שמש. בהקשר זה טען, כי השתת עונש מאסר בפועל תהווה פגיעה בנאשם כפי שאף התרשם שירות המבחן כמפורט בתסקיר. באשר לנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם שהה במעצר של ממש במשך כחודש ימים ונתון מזה למעלה מ - 4 חודשים בתנאים מגבילים הכוללים שהייה במעצר בית והרחקה מבית הוריו ומכפרו. בנוסף, הנאשם אף נפגע כלכלית, שעה שהפסיק לעבוד בשל הסתבכותו בפרשה דנן.

53. ב"כ הנאשם הוסיף והדגיש, כי הנאשם נטל אחריות מלאה למעשיו, זאת הן במהלך חקירתו במשטרה והן בישיבת ההקראה הראשונה שהתקיימה, לאחר שהוגש כתב האישום. בהודאתו, כך לטענת ב"כ הנאשם, טמונה הכרה של הנאשם באחריות למעשים ורצונו לשלם את חובו לחברה ולשוב לחיק משפחתו ולסייע בפרנסתה. עוד הדגיש, כי הנאשם מוכן לשאת בפיצוי בגין אחריותו לנזק שנגרם לרכבה של המתלוננת ואף קודם להגשת כתב האישום נעשו ניסיונות לערוך "סולחה" בין הצדדים. ב"כ הנאשם הדגיש עוד, כי הנאשם נעדר כל עבר פלילי.

54. סופו של יום, כאמור, טען ב"כ הנאשם, כי מתחם העונש ההולם נע במקרה דנן בין 4 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו על דרך עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר. כן עתר, כי בית המשפט יאמץ את המלצת שירות המבחן

ויקבע את העונש הראוי לנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם כפי הצעתו. ב"כ הנאשם הוסיף והפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם, כמו גם להמלצת שירות המבחן והכל כמפורט בטיעוניו שם.

55. בהשלמת טיעוניו בעל פה כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 11/8/16, ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם שהה במעצר בגין ההליכים נשוא תיק זה מאז יום 22/2/16 ועד ליום 29/3/16. כן טען באשר לתצהיר נפגעת העבירה שהוגש ע"י המאשימה, כי אמנם ב"כ הנאשמים נמנעו מלחקור את המתלוננת אודות תצהירה זה אך עתר, כי בית המשפט יזדקק לאמור בתצהיר אך באספקלריה ובזיקה לעובדות כתב האישום המתוקן ולהיקף הנזק בו הודו הנאשמים.

56. ב"כ הנאשם ביקש עוד להצטרף להמלצת שירות המבחן וחזר והדגיש, כי עסקינן בנאשם צעיר נעדר עבר פלילי, אשר הינו "בגיר - צעיר" בזיקה לפסיקה בסוגיה זו.

תסקירי שירות המבחן:

57. בעניינו של הנאשם 1 הוגש תסקיר מאת שירות המבחן הנושא תאריך 14/7/16 וכן הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם 2 הנושא תאריך 13/7/16.

58. מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם 1 עולה, כי הנאשם בן 20, רווק, תושב כפר וואדי חמאם. כן הובאו נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם וצוין בהקשר זה, בין היתר, כי אביו נפטר לפני כשנתיים בעקבות מחלה. הנאשם תיאר אווירה משפחתית מדוכדכת מאז מות אביו, האם מתמודדת עם מצוקה כלכלית ללא תמיכה ממשית מצד בני המשפחה המורחבת. לדברי הנאשם, הוא עובד ומסייע בפרנסת משפחתו. עוד עולה, כי הנאשם סיים 11 שנות לימוד. לדברי הנאשם, הוא נטש את לימודיו בשל חוסר מוטיבציה ללימודים, בנוסף לצורך לסייע בפרנסת משפחתו. לאחר עזיבתו את לימודיו, הוא עבד עם אביו בשיפוצים ולאחר מות האב, הוא עבד במפעל "טמבור" עד למעצרו בעקבות מעורבותו בעבירה דנן. בעקבות מעצרו ובהמשך, שחרורו בתנאים מגבילים, הנאשם אינו עובד.

59. עיון בגיליון רישומו הפלילי של הנאשם מלמד, כי לחובת הנאשם מעורבות קודמת משנת 2014 בגין עבירת אלימות בגינה, הוטלו עליו בבית משפט לנוער צו של"צ וחתימה על התחייבות, ללא הרשעה. כן עולה, כי בהתייחס לעבירה דנן, הנאשם תיאר, כי באותו הלילה הוא בילה עם קבוצת חברים והם שתו אלכוהול, עובדה אשר פגעה בשיקול דעתו ואשר עמדה בבסיס האירוע. לדברי הנאשם, הוא אינו זוכר את השתלשלות האירועים, אך הדגיש, כי ברקע למעורבותו לא היה סכסוך כלשהו בינו לבין המתלוננת וילדיה. הנאשם הביע אמפתיה כלפי המתלוננת והצליח להתחבר לנזק שגרם, כמו גם הביע נכונות לשלם פיצוי למתלוננת.

60. שירות המבחן נפגש עם אמו של הנאשם, אשר תיארה את הנאשם כילד ממושמע, המשקיע את רוב זמנו בעבודה ומהווה עבור המשפחה מקור פרנסה עיקרי. האם שללה בעיות בהתנהלותו הכללית של הנאשם ובהתייחסותה לחלקו של הנאשם באירוע דנן, היא גילתה יחס מגונן כלפיו ובעיקר הביעה ציפייה להקלה בעונשו.

61. שירות המבחן התרשם מנאשם אשר גדל במציאות משפחתית מורכבת ותנאי חיים קשים אשר נאלץ, למרות גילו הצעיר, להיות המפרנס העיקרי במשפחתו. הנאשם הביע סיפוק ותחושת הצלחה מעצם מילוי תפקידו זה, אך להערכת שירות המבחן, התפקיד ההורי שהנאשם לקח על עצמו העמיס עליו מבחינה רגשית וגרם לו תחושות של נטל והצפה רגשית.

62. בבחינת גורמי הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד, שירות המבחן שקלל את חומרת העבירה, אשר יש בה אלמנטים של כוונה ותכנון. על אף העדר אינדיקציה לקיומה של נטייה לפרוץ גבולות, להערכת שירות המבחן קיים פער בין תפיסתו העצמית של הנאשם, כפי שמשתקף ביציבות ובהשגיות בחייו, לבין תפקוד הנאשם בפועל, כאשר ניכר, כי הנאשם מגלה קשיי הסתגלות למסגרות השונות, דבר אשר בא לידי ביטוי בנטישת מסגרת בית הספר והחלפת מקומות עבודה. עם זאת, כך סבור שירות המבחן, תיתכן תנודתיות המאפיינת את התנהגות הנאשם והיא אינה מסמנת תפקוד לקוי במערכות שונות, אלא משקפת את שלב החיים בו נמצא הנאשם, כאדם צעיר, שעדיין נמצא בתהליכי גיבוש זהותו. בנוסף, בהתייחסותו לעבירה, נוטה הנאשם להשליך את האחריות על גורמים חיצוניים, מתקשה לשאת במלוא האחריות על מעשיו ולהתבונן לעומק בחלקיו המכשילים.

63. במקביל, קיימים גורמי סיכוי לשיקום, ביניהם ההערכה, כי ההליך המשפטי והמעצר בו היה נתון הנאשם, מהווים עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם הינו אדם המגלה אחריות ומסירות לבני משפחתו ולפרנסתם, דבר אשר עשוי להעיד על יכולת דאגה ואכפתיות לאחר, כמו גם מנהל בדרך כלל אורח חיים מקובל ביסודו. אמנם לחובת הנאשם מעורבות קודמת כנער, בעבירה בתחום האלימות, אך שירות המבחן לא התרשם ממאפיינים אלימים ו/או אנטי סוציאליים מושרשים.

64. מקום בו הנאשם מסר, כי הוא ביצע את העבירה תחת השפעת אלכוהול, שירות המבחן בדק עמו את נזקקותו לסיוע בהקשר זה. הנאשם מסר, כי הוא שותה לעיתים רחוקות, שלל דפוסים התמכרותיים וכל צורך ו/או נזקקות לטיפול בכלל, או טיפול ממוקד בתחום שתיית האלכוהול בפרט. בנסיבות אלו, ובהעדר ביטוי לנזקקות טיפולית, שירות המבחן אינו בא בהמלצה להעמדת הנאשם בצו מבחן.

65. בשקלול גורמי הסיכון אל מול גורמי הסיכוי, נוכח גילו הצעיר והשלב ההתפתחותי בו נמצא הנאשם, כמו גם עתידו האישי והמקצועי, אל מול חומרת העבירה ונסיבותיה, שירות המבחן מעריך, כי ענישה בדמות מאסר לתקופה שניתן לבחון התאמתו לריצוי בדרך של עבודות שירות, כמו גם מאסר על תנאי וחויב הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננת, יש בה כדי להוות עבור הנאשם גורם מרתיע ומציב גבולות מפני הישנות ביצוע עבירות דומות ולחדד עבור הנאשם את הגבולות בין המותר לאסור.

66. מהתסקיר בעניינו של הנאשם 2 עולה, כי בגין עשייתו זו בפלילים, שווה הנאשם בתנאי מעצר בית מלאים בכפר מג'אר, אצל סבו, מזה חמישה חודשים. לפני כן היה הנאשם במעצר בבית מעצר "צלמון" במשך כחודש וחצי. במסגרת מעצר הבית ופיקוח המעצר, הנאשם משתתף בקבוצה לעצורי בית אצל שירות המבחן מזה שלושה חודשים. ממנחה הקבוצה נמסר, כי הנאשם מגלה אחריות בקשר הטיפולי ומגיע למפגשים. ניכר, כי במסגרת ההליך הטיפולי מתרחש שינוי ראשוני אצל הנאשם, ברמת המודעות העצמית וביכולת לקבל אחריות. נראה, כי המעצר סייע בהמחשת חומרת מעשיו.

67. כן צוין, הנאשם בן 21 שנים, רווק, תושב הכפר ואדי חמאם ולו חברה בת 18 שנים. הנאשם סיים בית ספר תיכון

ללא תעודת בגרות מלאה. מזה כשנתיים ועד למעצרו, עבד הנאשם עם אביו בעבודות עפר במחצבה ליד בית שמש. הנאשם חוזר לביתו בצפון בסופי שבוע, כאשר במהלך ימות השבוע הוא נשאר עם אביו ועם פועלים נוספים בדירה שכורה בסמוך למקום עבודתו. הנאשם ביטא סיפוק מעבודתו ומהתמורה ממנה. מחוות דעת המעסיק עולה, בין היתר, כי לנאשם תפקיד חיוני בעבודה והמעסיק ביקש, כי שהות הנאשם במעצר בית תעשה במסגרתם ותאפשר לו למלא את עבודתו.

68. במסגרת התסקיר הובאו נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם. במפגש עם אמו של הנאשם 2 בחקירת המעצר, האם הציגה את הנאשם באור חיובי, כמי שמשקיע רבות בעבודתו ובביסוס עתידו ושללה התנהגות שלילית במהלך תפקודו. הנאשם תיאר, כי במהלך שנות ילדותו והתבגרותו שהה אביו רבות מחוץ לבית ונטל גידול וחינוך הילדים רבץ על כתפי האם.

69. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמד, כי אין לחובתו הרשעות קודמות. הנאשם לקח אחריות לביצוע העבירה ומסר בהקשר זה, כי תקופה קצרה בטרם האירוע נשוא כתב האישום, הוא נפגע בראשו כתוצאה מאלימות שהופנתה כלפיו מילדיה של המתלוננת וכי מעורבותו בעבירה דן הושפעה מהאירוע האלים האמור. לדברי הנאשם, הוא לא שיתף בפגיעה שנפגע ורק כאשר נפגש עם חבריו והם שתו אלכוהול, עלתה בו המחשבה לנקום. הנאשם מסר, כי בטרם האירוע היה תחת השפעת אלכוהול ותגובתו הייתה ללא שליטה עצמית.

70. במהלך חקירת המעצר, שירות המבחן שוחח עם המתלוננת. המתלוננת מסרה, כי הנאשם ושותפו הינם חברים קרובים של ילדיה ונחשבים לחלק ממשפחתה. כן מסרה, כי בעקבות האירוע נוצר קשר בינה לבין האימהות של שני הנאשמים, במטרה לסיים את הסכסוך ללא מעורבות המשטרה, אך המהלך לא הצליח בשל חוסר שיתוף פעולה מצידן. כן הוסיפה המתלוננת, כי מאז מעצר הנאשם 2, לא היו מקרים אלימים או מאיימים מצד בני משפחתו, מלבד התגרות קטנה מצד אחיו כלפי בנה הקטן.

71. שירות המבחן ציין עוד, כי הנאשם 2 גדל במשפחה בה האם משמשת בתפקיד מרכזי בגידול הילדים. נוכח מצבה הכלכלי של המשפחה, הנאשם התמקם בתפקיד ההורי ולקח על עצמו תפקיד של מפרנס. ייתכן, כי הפעילות העבריינית שביצע, מהווה ביטוי של חיפוש לא בשל אחר זהות ותפקיד. של הפגיעה בו ומעורבות לא ברורה באלימות, כמו גם קשיים בתקשורת וביכולת לתת אמון בגורמי תמיכה וטיפול, הנאשם פנה לאפיקים שליליים ואלימים כדרך לפתור את הפגיעה בדימויו העצמי. שירות המבחן התרשם ממאפיינים ילדתיים במערכ תפקודו הכללי של הנאשם, הבאים לידי ביטוי בקושי בדחיית סיפוקים, אשר השפיעו על שיקול דעתו של הנאשם ותהליך קבלת ההחלטות בחייו.

72. להערכת שירות המבחן, נסיבות ביצוע העבירה נבעו מחוסר יכולת הנאשם לשאת את חויית הבושה והפגיעה בתדמיתו החברתית, נוכח פציעתו והשפלתו קודם לכן. עוד עולה, כי קיימים מאפיינים של חשיבה נוקשה וצרכי שליטה גבוהים ביחסים הזוגיים. לצד אלו, הנאשם משקיע רבות בעבודתו ומסייע בפרנסת המשפחה. כן הביע הנאשם מוטיבציה מילולית להמשך קשר טיפולי כדי להיעזר ביכולת לשתף את האחר ולקבל כלים לשיפור התנהגותו. לצד זאת, הנאשם ביטא קושי באשר ליכולתו להתחייב להליך טיפולי שבועי הנדרש, זאת בשל תנאי עבודתו.

73. בנסיבות אלו, שירות המבחן התרשם מרמת מסוכנות בינונית - גבוהה להישנות עבריינית ומפרוגנוזה נמוכה לטיפול. כן העריך, כי ענישה בדמות מאסר בין כתלי בית הסוהר עלולה לחבר את הנאשם, ביתר שאת, לתת תרבות עבריינית ולפיכך, בא בהמלצה להשית על הנאשם ענישה מותנית ומאסר שירוצה על דרך עבודות שירות.

דין והכרעה:

74. כאמור, הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירה נשוא כתב האישום המתוקן ואשר עניינה, הצתה. איני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצעו הנאשמים ודי לי בהקשר זה אם אפנה לעובדות כתב האישום המתוקן אשר פורטו בהרחבה לעיל ואשר מדברות הן בעד עצמן.

75. במסגרת תיקון 113 בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראה בהקשר זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5/8/13).

76. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשמים, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה ובכלל זה נתוני העושים ונסיבותיהם האישיות.

77. עיון בעובדות כתב האישום המתוקן מלמד, כי עסקינן באירוע אחד, נמשך ובעל קשר פנימי, אשר במהלכו ביצעו הנאשמים את המעשים נשוא כתב האישום ואת העבירה בה הודו ועל פיה הורשעו. בנסיבות אלו, הרי שבאנו לקבוע, כי המעשים מהווים אירוע אחד בזיקה לדרישות הפסיקה בהקשר זה.

קביעת מתחם העונש ההולם:

78. כאמור, לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

79. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מהעבירה אותה ביצעו הנאשמים הינם, שמירה על שלום הציבור, ביטחון ושלום רכוש. בתי המשפט שבו והדגישו את החומרה הגלומה בעבירת ההצתה, שעה שפוטנציאל הסיכון והנזק העלולים לנבוע ממנה הינם חמורים ואינם נתונים לחיזוי. באשר לעבירת ההצתה, חזר וקבע בית המשפט העליון, כי עסקינן בעבירה "שראשיתה ידוע, אולם כיצד תתפשט ומה יהיה היקף הנזק הכרוך בה, הוא עניין שלמצית, בדרך כלל, אין שליטה עליו" (ראו בהקשר זה: ע"פ 3116/13 קבלאן ואח' נ' מדינת ישראל ואח', [פורסם בנבו] מיום 15.10.13 וע"פ 2599/07 קריין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (30.4.2007)).

80. במעשי הנאשמים, כפי שהם מקבלים את ביטויים בעובדות כתב האישום המתוקן, עשו הנאשמים כדי לפגוע באופן משמעותי וממשי בערכים החברתיים המוגנים, כפי שפורטו לעיל.

בחנתי את חלקו היחסי של כל אחד מן הנאשמים במעשים, כפי שהם ניבטים ועולים מעובדות כתב האישום המתוקן. כעולה מעובדות אלו, הרי שהנאשם 2 הציע לנאשם 1, כי יציתו את רכבה של המתלוננת והנאשם 1 הסכים לכך. השניים נסעו לתחנת הדלק, שם מילא אחד מהם בנזין בבקבוק והם חזרו לוואדי חמאם. בהמשך צעדו הנאשמים רגלית לעבר בית המתלוננת, אשר בסמוך לו חנה הרכב, כאשר הנאשם 1 הוא זה הנושא עמו את בקבוק הבנזין בתוך הג'קט אותו לבש. הנאשם 1 שפך את הבנזין על מכסה המנוע של הרכב והצית אותו במצית בעוד הנאשם 2 עומד במרחק של כשני מטרים ממנו ומשגיח. מהאמור לעיל עולה, כי מחד, היוזמה וההצעה להצתת רכבה של המתלוננת היו של הנאשם 2. זאת ועוד, הנאשם 2 הוא אף בעל העניין והסכסוך, כמפורט בכתב האישום המתוקן. מנגד, הנאשם 1 הוא זה שנשא את בקבוק הבנזין, הוא שפך את הבנזין על מכסה המנוע של הרכב והוא הצית אותו במצית.

מהאמור לעיל מתבקשת המסקנה, כי עניין לנו בחלקים שווים ודומים של שני הנאשמים במעשים דנן ולא ניתן לערוך ביניהם אבחנה מהותית היורדת לשורשו של עניין.

אשר על כן, באנו לקבוע, כי שני הנאשמים פגעו באופן מוחשי וממשי באורח זהה בערכים החברתיים המוגנים עליהם הצבענו לעיל.

81. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הרי שבתי המשפט שבו וציינו את החומרה הגלומה בעבירת ההצתה כפי שפירטנו לעיל והדגישו, כי יש צורך להשית ענישה מוחשית ומשמעותית בדמות מאסר בפועל במקרים כגון דא. כך ראה בהקשר זה ע"פ 1599/08 **מרדכי אריאל לוינסטיין ואח' נגד מדינת ישראל** [2009]. שם נאמר, בין היתר, כדלקמן:

"...לדידנו הצתה במקום שבו חיי אדם הוטלו או יכלו להיות מוטלים בכף מצדיקה ככלל מאסר של שנים ממושכות, על פי הכוונתו של המחוקק, וארכה המדויק של התקופה ייקבע בכל מקרה לגופו..."

82. יחד עם זאת, יציינו דברי כב' השופטת חיות אשר הובאו בע"פ 7139/13 **טרפה צקול נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) כדלקמן:

"8.. עיון בפסיקתו של בית משפט זה מגלה כי רף הענישה הנוהג בעבירות הצתה אינו אחיד והוא קשור בקשר ישיר לנסיבות המקרה ולנסיבותיו האישיות של הנאשם..."

83. כן ראה ת"פ 6220-05-13 **מדינת ישראל נ' חרב** [פורסם בנבו] (7.7.13), שם הציתהנאשם את רכבו של מי שהיה מסוכסך עמווזאת לאחר שתכנן זאת מראש וגרם למכונית נזק רב. הנאשם נשא לחובתו עבר פלילי בעבירת אלימות חמורה וביצע את העבירה אך כחודש לאחר מתן גזר הדין באותו הליך. על הנאשם 14 נגזרו חודשי מאסר וכן הופעל מאסר מותנה בן 12 חודשים.

84. כן ראה ת"פ 13575-12-13 **מדינת ישראל נ' כץ** [פורסם בנבו] (21.1.14), שם הנאשם הורשע בניסיון הצתת רכב על רקע סכסוך עסקי וכן בעבירה של חבלה במזיד. באותו מקרה קבע בית המשפט מתחם עונש הולם הנע בין 10 חודשי מאסר לבין 36 חודשי מאסר ודינו של הנאשם נגזר ל - 13 חודשי מאסר.

85. כן ראה ת"פ 40195-02-13 **מדינת ישראל נ' חליפה** [פורסם בנבו] (13.8.13), שם הורשע נאשם בעבירה של סיוע להצתת רכב. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר ובסופו של יום, הנאשם נדון ל- 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי על דרך עבודות שירות.

86. כן ראה ת"פ 9773-03-10 **מדינת ישראל נ' אזולאי** [פורסם בנבו] (16.9.13), שם הנאשם הורשע בהצתת משאית של מתחרה עסקית. בית המשפט הפנה לגזרי הדין שהושתו על שותפיו של הנאשם (נדונו למאסר שירוצה על דרך עבודות שירות) וקבע, כי מעשהו של הנאשם מצדיק מאסר לתקופה משמעותית. אולם, בשל הנסיבות המיוחדות לתיק זה הנאשם נדון, בין היתר, ל- 6 חודשי מאסר (הנאשם נשלח לממונה על עבודות שירות לבחינת התאמתו).

87. כן ראה ע"פ 4311/12 **מילאד סורי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (8.11.12), שם המערער (צעיר, נעדר עבר פלילי) הורשע בהצתת רכב על רקע אהבה נכזבת. המערער נדון, בין היתר, למאסר בפועל בן 9 חודשים. על רקע נסיבותיו האישיות ונתוניו קבע בית המשפט העליון, כי מבלי שהדבר יהווה תקדים, ניתן לחרוג מהכלל של מאסר בפועל הראוי בעבירות הצתה והעמיד את עונשו על 6 חודשי מאסר שירוצו על דרך עבודות שירות, בכפוף לקבלת חוות דעת ממונה בעניינו.

88. כן נקבע, כי הצתה נתפסת כעבירה חמורה, לא רק בשל הסכנה האינהרנטית הטבועה בה, אלא גם בשל המסר העברייני האלים העולה ממנה, מסר שיש בו כדי להטיל אימה ופחד ולפגוע בתחושת הביטחון האישי של הציבור. ראו בהקשר זה ע"פ 4311/12 **מילאד סורי נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 15/10/12) וכן ראו ת"פ (מחוזי נצרת) 31994-10-12 **מדינת ישראל נגד מהראן עיסא** (25/4/13), שם ציין בית המשפט (כב' השופט אטרש), כי עיון בפסיקתו של בית המשפט העליון, מגלה, כי רף הענישה בעבירות ההצתה אינו אחיד וכי במסגרת שיקולי הענישה, על בית המשפט ליתן דעתו, בין היתר, לתוצאות המעשה, לפוטנציאל הסיכון לחיי אדם ולרכוש הגלום במעשה ההצתה, לתכנון המוקדם ולעברו הפלילי של הנאשם. אין מקרה אחד דומה למשנהו וכי כל מקרה נבחן עלפי נסיבותיו הפרטניות ובהתאם לעיקרון הענישה האינדיווידואלית.

89. כן ראה ע"פ 7045/12 **אלטנאי נתנאל נגד מדינת ישראל** (11/3/13), שם השית בית המשפט המחוזי שנת מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית על מערער שהורשע בעבירת הצתה.

90. כן ראה ע"פ 123/13 **מסארווה תייסיר נגד מדינת ישראל** (18/3/13), שם הורשע המערער בעבירה של הצתה ובעבירה של חבלה במזיד לרכב. המערער שפך בנזין על משאית המתלון והציתה. כתוצאה מההצתה נגרם למשאית נזק בסך 47,000 ₪. המערער בן 33 שנים, נשוי ואב ל - 4 ולחובתו הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות ועבירות נוספות. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם מאסר בפועל למשך 26 חודשים, בצירוף ענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע, כי העונש שנגזר על המערער הולם את ביצוע עמוד 14

העבירות בהן הורשע ומאזן היטב בין שיקולי הענישה השונים. עוד יצוין, כי בין הנאשם למתלונן נערך הסכם סולחה, אולם המערער לא חתם עליו.

91. כן ראה ע"פ 3947/12 **שאדי סאלח נגד מדינת ישראל** (10/12/12), שם המערער הורשע בעבירות הצתה והסגת גבול והושת ועליו 14 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית. מדובר במערער צעיר, נורמטיבי שזו הייתה מעורבות הראשונה בפלילים. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע שהעונש שהושת עליו מידתי ומאוזן.

92. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ראוי לציין, כי הנאשמים ביצעו את העבירה במלואה וכי הם האחראים היחידים לביצועה. באשר לנזק שנגרם בפועל ממעשי הנאשמים, הרי שהנזק הישיר שנגרם עניינו, נזק לרכוש, שעה שכתוצאה מההצתה נגרם לחלק הקדמי של הרכב נזק בשווי המוערך ב - 8,000 ₪ והצריך החלפת מכסה מנוע, פנסים קדמיים, פגוש קדמי, פח חזית, מצננים, חלק ממערכת החשמל ועוד. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מעוגמת הנפש ומהנזק הנפשי - רגשי שנגרם בעטיים של המעשים נוכח טיבם ומהותם, כפי שהוא מקבל את ביטוי גם בהצהרת נפגעת העבירה ת/2 שהוגשה.

93. הנזק אשר עלול היה להיגרם ממעשי הנאשמים הינו נזק גדול הרבה יותר וכולל בחובו גם סכנה לגרימת נזק לגוף, שעה שרכבה של המתלוננת חנה בסמוך לביתה. בזמן זה ישנו בבית המתלוננת, בעלה וילדיה וכן ישנו השכנים בבתי הסמוכים. בהקשר זה ראוי להדגיש, כי כאשר האש אחזה בחלקו הקדמי של הרכב, הרי שהנאשמים ברחו מהזירה ושכן אשר הבחין באש, הזעיק את בני משפחת המתלוננת ויחד הצליחו אלה לכבות את האש. מהאמור לעיל ברור ועולה הנזק אשר עלול היה להיגרם ממעשי הנאשמים נוכח טיבם, מהותם, מיקומו של הרכב, היותו חונה בסמוך לבתי מגורים, שם לנו אותה עת אנשים בשים לב לעובדה, כי המעשה בוצע באישון לילה.

94. עוד ראוי לציין, כי עסקינן במעשה הצתה מתוכנן ומאורגן, הנאשמים נסעו לתחנת דלק, שם מילא אחד מהם בנזין בבקבוק וחזרו לוואדי חמאם. בהמשך צעדו רגלית לעבר בית המתלוננת בסמוך לו חנה הרכב, חבשו כובעי גרב ו"חם צוואר" על מנת להסוות את זהותם וכוונותיהם, כאשר הנאשם 1 נשא עמו את בקבוק הבנזין בתוך הז'קט שלבש. מהאמור לעיל, מתבקשת המסקנה, כאמור, כי עניין לנו במעשה אשר הינו פרי תכנון מוקדם.

95. הסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע העבירה נעוצות בקיומו של סכסוך בין הנאשם 2 לבין ילדי המתלוננת, ועניין של מה בכך הסתיים בהצתה של רכב ובאופן המסכן את הציבור ואדיש לנזקים העלולים להיגרם.

96. מנגד, שמתי ליבי לטענת ב"כ הנאשם 1, כי הנאשם היה נתון תחת השפעת אלכוהול ומצבו זה תרם תרומה של ממש למעורבות הנאשם במעשים ולשיקול דעתו. כן שמתי ליבי לטענת ב"כ הנאשם 1 בדבר חלקו היחסי של הנאשם בפרשה, שעה שנגרר אחר הנאשם 2 ופעל תחת השפעת אלכוהול והוא לא היה בעל המניע והסיבה לגרום נזק למתלוננת ולרכושה. בהקשר זה ראוי להפנות לטענת המאשימה כפי טיעוניה לעונש, כי הטענה בדבר היות הנאשמים שתויים, לא קיבלה את ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן. יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מן העובדה, כי בסעיף 2 לעובדות כתב האישום המתוקן, מצוין, כי הנאשמים שתו משקאות אלכוהוליים. בכל אופן, הנאשמים הכניסו עצמם למצב זה והם אחראים למעשיהם. לא נעלמה מעיני העובדה,

כי הנאשם 1 לא היה בעל המניע והסיבה בסכסוך ואולם בסופו של יום נטל חלק שווה ופעיל בהוצאת התוכנית אל הפועל ובביצוע מעשה ההצתה.

97. מבלי להקל ראש בנזק הרכושי שנגרם בפועל ממעשי הנאשמים, הרי שבסופו של יום, אין עסקין בנזק בהיקף רב. כך שמתי ליבי לטענת ב"כ הנאשם 1 ולפיה, נאשם זה נגרר אחר הנאשם 2 כשהוא נתון תחת השפעת אלכוהול ונעדר כל מניע לביצוע המעשים.

98. כך לא נעלמו מעיני טיעוני ב"כ הנאשם 2 ולפיהם, אין עסקין באירוע שדרש תכנון מוקדם, אלא באירוע שהתפתח בגין החלטה ספונטאנית של הנאשמים בפגישתם ובמסגרת בה שתו אלכוהול. העובדה, כי הנאשמים שתו משקאות אלכוהוליים וכי במהלך פגישתם הציע הנאשם 2 לנאשם 1, כי יציתו את רכבה של המתלוננת וכי הנאשם 1 הסכים לכך, מקבלת את ביטוייה בעובדות כתב האישום המתוקן ולפיכך, מתבקשת המסקנה, כי אין עניין לנו במעשים אשר הינם פרי תכנון מוקדם שתוכנן זמן רב, אשר תוכנן כדבעי, בקור רוח, בפרק זמן ניכר, כי אם בתכנון אשר התרחש במהלך הפגישה בה שתו שני הנאשמים משקאות אלכוהוליים ומיד לאחר קבלת ההחלטה, יצאו לבצע את המעשים.

99. באשר לסיבות שהביאו את הנאשם 2 לביצוע העבירה, ראוי לציין את העולה מסעיף 1 לעובדות כתב האישום המתוקן ולפיו, כחודש בטרם המתואר בכתב האישום, היו חילופי קללות בין הנאשם 2 לבין ילדי המתלוננת. יחד עם זאת יובהר, כי אין בסכסוך ובנימוק כאמור, כדי להוות הצדקה לביצוע מעשים כגון דא באשר ראויים הם לכל גנאי.

100. בנסיבות העניין ובזיקה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירה שביצעו הנאשמים ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אני סבורה, כי מתחם העונש ההולם נע במקרה דנן בין 16 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בצירוף עונשים נלווים.

קביעת העונש הראוי לנאשמים:

101. בבוא ביהמ"ש לקבוע מהו העונש הראוי לנאשמים, ביהמ"ש נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה ובכלל זה נתוני העושים ונסיבותיהם האישיות של הנאשמים.

102. כך סבורה אני, כי אין מקום במקרה דנן לסטות ממתחם העונש ההולם כפי שקבענו לעיל לחומרא, או לקולא וכי יש לגזור את דינם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל. יצוין, כי ב"כ הנאשם 1 עתר במסגרת טיעוניו, כי בית המשפט יסטה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. יחד עם זאת, בהעדר הליך טיפולי שורשי ומעמיק בו נטל הנאשם חלק עד עתה, כמו גם בהעדר המלצה טיפולית כצופה פני עתיד, הרי שאין מקום לסטות במקרה דנן משיקולי שיקום. יודגש בהקשר זה, כי מהתסקיר שהוגש עולה, כי הנאשם שלל כל נזקקות טיפולית ושירות המבחן בהעדר ביטוי נזקקות, כאמור, אף לא בא בהמלצה להעמדתו בצו מבחן. נוכח הנמקות מצטברות אלו, הרי שאין מקום לסטות בעניינו של נאשם 1 ממתחם העונש ההולם שקבענו לעיל משיקולי שיקום ויש לקבוע את העונש הראוי לנאשם בתוך המתחם שנקבע.

103. מחד תצוין העובדה, כי עסקין בנאשמים בגירים, זאת בשונה מנאשם אשר הינו קטין על ההשלכות הקמות מכך. יחד עם זאת, ראוי לציין כבר בהקשר זה, כי עסקין בנאשמים אשר הינם "בגירים - צעירים",

כאשר הנאשם האחד יליד 1996 והנאשם האחר, יליד 1995, כאשר לא נעלמה מעיני ההתפתחות הפסיקתית בסוגיה זו.

104. כן תצוין העובדה, כי לחובת הנאשם 1, למרות גילו הצעיר, כאמור, רישום פלילי אשר נרשם לחובתו בבית משפט לנוער ביום 25/3/14 בגין עבירה שעניינה תקיפה הגורמת חבלה של ממש אשר בשלה חויב הנאשם בחתימה על התחייבות כספית וכן הושת עליו צו של"צ. יצוין כבר בהקשר זה, כי הנאשם 2 נעדר כל עבר פלילי. בהקשרו של הנאשם 1 יודגש, כי חרף העובדה, כי הוא עמד לדין עוד בהיותו נער, הרי שהוא שב וביצע עבירה פלילית כאשר רף חומרתה עלה.

105. כן יצוין האמור בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינם של הנאשמים, כפי שפורט בהרחבה בליבת גזר דין זה. בעניינו של הנאשם 1 נדגש, כי מהתסקיר עולה, כי הנאשם נוטה להשליך את האחריות על גורמים חיצוניים, מתקשה לשאת במלוא האחריות על מעשיו ולהתבונן לעומק בחלקיו המכשילים. עוד יצוין, כי הנאשם שלל כל צורך ו/או נזקקות לטיפול בכלל, או בטיפול ממוקד בתחום השתייה בפרט ובנסיבות האמורות בתסקיר ובהעדר ביטוי לנזקקות טיפולית, שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה בדבר העמדתו בצו מבחן. עוד ראוי להדגיש, כי שירות המבחן סבור, כי יש להשית על הנאשם ענישה מרתיעה ומציבת גבולות בדמות מאסר שירוצה על דרך עבודות שירות ועונשים נלווים, ענישה אשר תחדד עבורו את הגבולות בין המותר לאסור.

106. כן יצוין העולה מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם 2 ולפיו, בין היתר, שירות המבחן התרשם ממאפיינים ילדותיים במערך תפקודו הכללי של הנאשם, הבאים לידי ביטוי בקושי בדחיית סיפוקים, עניין המשפיע על שיקול דעתו של הנאשם ועל תהליך קבלת ההחלטות בחייו. עוד התרשם שירות המבחן, כי קיימים אצל הנאשם מאפיינים של חשיבה נוקשה וצורכי שליטה גבוהים ביחסים הזוגיים. הנאשם הביע מוטיבציה מילולית להמשך קשר טיפולי ולצד זאת ביטא קושי באשר ליכולתו להתחייב להליך טיפולי שבועי הנדרש, בשל תנאי עבודתו.

בנסיבות אלו, שירות המבחן התרשם מרמת מסוכנות בינונית - גבוהה להישנות עבריינות ומפרוגנוזה נמוכה לטיפול, העריך, כי ענישה בדמות מאסר מאחורי סורג ובריה עלולה לחבר את הנאשם לתת תרבות עבריינית ובא בהמלצה להשית על הנאשם מאסר מותנה ומאסר שירוצה על דרך עבודות שירות.

107. מנגד, יצוין גילו הצעיר של הנאשם 1, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות כפי שפורטו בהרחבה בתסקיר שהוגש בעניינו ובטיעוני בא כוחו. עוד יצוין, כי נאשם זה חווה לראשונה בחייו מעצר מאחורי סורג ובריה על ההשלכות והקשיים הגלומים בכך. לאחר שחרורו מהמעצר, הנאשם שהה בתנאי מעצר בית הכוללים בחובם מעצר בית מלא, זאת בזיקה להשלכות הכלכליות והרוחביות הקמות מעובדות אלו.

108. כן לא נעלמו מעיני טיעוני ב"כ הנאשם 1 באשר לפגיעת העונש במשפחת הנאשם, זאת ביתר שאת בשים לב לעובדה, כי הנאשם הפך להיות המפרנס העיקרי של משפחתו לאחר מות אביו, כמו גם בזיקה למצבה הכלכלי של המשפחה כפי המפורט בטיעוני ב"כ הנאשם.

109. כן תצוין העובדה, כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הודה, הביע חרטה כנה ואמיתית בשלהם, כמו גם תחושת אשמה ובושה, הביע אמפתיה רגשית כלפי המתלוננת ואף נכונות לשלם לה פיצויים, כפי שהדבר מקבל

את ביטויי בטיעוני ב"כ הנאשם לעונש וכן בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו.

110. כן ראוי להפנות לאמור בתסקיר ולפיו, הנאשם הביע אמפתיה רגשית כלפי המתלוננת, הצליח להתחבר לנזק שגרם והביע נכונות לשלם פיצוי. עוד יצוין העולה מדברי אמו של הנאשם והתייחסותה לנאשם, כפי שהדבר מקבל את ביטויי בתסקיר שהוגש. כן יצוינו המציאות המשפחתית המורכבת ותנאי חייו הקשים של הנאשם עמם הוא נאלץ להתמודד למרות גילו הצעיר, העובדה, כי הנאשם נטל על עצמו תפקיד הורי, כמו גם פטירת אביו לפני כשנתיים בהיות הנאשם, כאמור, צעיר לימים.

111. כן יצוינו גורמי הסיכוי לשיקום שפורטו בתסקיר וביניהם הערכת שירות המבחן, כי ההליך המשפטי והמעצר מהווים עבור הנאשם גורם מרתיע ומציב גבולות, התרשמות שירות המבחן, כי הנאשם מגלה אחריות ומסירות לבני משפחתו ולפרנסתם, מנהל בדרך כלל אורח חיים מקובל וכן התרשמות שירות המבחן, כי לא קיימים מאפיינים אלימים ו/או אנטי סוציאליים מושרשים אצל נאשם זה. כך תצוין המלצת שירות המבחן כפי שפורטה כבר לעיל בדמות השתת ענישה במאסר שירוצה על דרך עבודות שירות בצירוף עונשים נלווים.

112. בעניינו של הנאשם 2 יצוין גם כן גילו הצעיר, כמו גם היותו נעדר עבר פלילי, היותו עובד לפרנסתו יחד עם אביו, כפי שהדבר פורט בהרחבה בתסקיר שירות המבחן שהובא בליבת גזר דין זה ובטיעוני בא כוחו לעונש. כן תצוין טענת ב"כ הנאשם, כי הטלת עונש מאסר בפועל תהווה פגיעה בנאשם, כפי שאף התרשם שירות המבחן שעה שציין בתסקיר, כי ענישה באמצעות מאסר בין כותלי בית הסוהר, עלולה לחבר את הנאשם ביתר שאת לתת - תרבות עבריינית ובהתאמה, בא בהמלצה להשית על הנאשם מאסר מותנה ומאסר שירוצה על דרך עבודות שירות.

113. עוד תצוין שהיית הנאשם במעצר של ממש מאחורי סורג ובריה משך תקופה של כחודש ימים ושהיית לאחר מכן בתנאים מגבילים הכוללים בחובם מעצר בית והרחקה מבית הוריו ומכפרו. לעובדות אלו השלכות רחביות וכלכליות.

114. גם בעניינו של נאשם זה תצוין הודאתו, לקיחת האחריות, חיסכון זמן שיפוטי יקר, העובדה, כי בהודאתו עשה הנאשם את הצורך בהעדת עדים רבים, נטילת אחריות מלאה על המעשים ורצונו של הנאשם לשלם את חובו לחברה ולשוב לחיק משפחתו ולסייע בפרנסתם, כפי טיעוני בא כוחו. עוד תצוין נכונות הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפצות בגין הנזק שנגרם בגינה.

115. עוד ראוי להפנות לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של נאשם זה ולפיו, הנאשם לוקח אחריות לביצוע העבירה, משקיע רבות בעבודתו ומסייע בפרנסת המשפחה, מביע מוטיבציה מילולית להמשך קשר טיפולי, כמו גם הערכת שירות המבחן בדבר השלכות ענישה מאחורי סורג ובריה והמלצתו להשתת ענישה בדמות מאסר שירוצה על דרך עבודות שירות וענישה נלווית כמפורט לעיל.

116. עוד יצוינו נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם כפי שהן פורטו בהרחבה בתסקיר שהוגש בעניינו ובטיעוני בא כוחו לעונש.

117. בנסיבות אלו ותוך בחינת מכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, כפי שפורטו בהרחבה לעיל, אני סבורה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשמים ברף התחתון של מתחם העונש ההולם שקבענו

לעיל, אך לא בצד הקיצון שבו.

118. תליכיד עונשי ראוי ומאוזן צריך, כי יכלול בחובו ענישה מוחשית בדמות מאסר שירוצה מאחורי סורג וברח לתקופה מוחשית אשר תיתן ביטוי לכל האמור בליבת גזר דין זה אך מאידך, תהא מידתית ותשקלל בחובה את מקבץ הנסיבות לקולא שפורטו. עוד ראוי להשית על הנאשמים מאסרים מותנים אשר יהיו כ"חבר המתהפכת" מעל ראשם כצופה פני עתיד וכן ראוי לחייבם בתשלום פיצוי למתלוננת. בסכום הפיצוי כפי שיחויב כל אחד מהנאשמים, ראוי לשקלל מחד את הנזקים הרכשיים והנפשיים - רגשיים שנגרמו למתלוננת בעטיים של המעשים ומאידך, ראוי לשקלל באלה גם את נסיבותיהם האישיות, המשפחתיות, מצבו הכלכלי של כל אחד מהנאשמים, שיקולים אשר יקבלו את ביטויים בגובה הפיצוי כפי שייקבע, כמו גם באופן תשלומם.

119. נוכח נתוני העושים, נסיבותיהם האישיות והמשפחתיות, מצבם הכלכלי כפי שזה נפרש בפני, כמו גם מצבם הכלכלי של משפחותיהם, כמו גם העובדה, כי הנאשמים שוהים בתנאים מגבילים על ההשלכות הגלומות בכך, העובדה, כי הם עתידים לרצות עונשי מאסר מאחורי סורג וברח, אף זאת על ההשלכות הרחביות הקמות מעובדה זו וכן העובדה, כי הנאשמים יחויבו בתשלום פיצוי למתלוננת, הרי שבאיזון הראוי, אני סבורה, כי אין מקום לחייבם בתשלום קנס. תחת זאת אני רואה לחייב כל אחד מהנאשמים בחתימה על התחייבות כספית אשר תהא כ"חבר המתהפכת" כלכלית מעל ראשם של הנאשמים כצופה פני עתיד.

120. בזיקה למסקנתנו כפי שהובאה לעיל, כי יש לגזור גזירה שווה בין עניינם של כל אחד מן הנאשמים וכי לא מצאתי, כי יש בנמצא אבחנות אשר יש בהן כדי לרדת לשורשו של עניין ולהביא לשוני מהותי בענישה שתושת עליהם, הרי שמסקנה זו תקבל את ביטוייה בכל אחד מרכיבי הענישה שיושגו על הנאשמים.

לא נעלמו מעיני עמדותיהם העונשיות של ב"כ הצדדים, כמו גם המלצת שירות המבחן. יחד עם זאת, עמדתה העונשית של המאשימה חורגת היא לחומרא ואין היא עולה בקנה אחד עם מקבץ הנסיבות לקולא שפורטו לעיל, נתוני העושים ונסיבותיהם האישיות, כמו גם עם מתחם העונש ההולם שקבענו ועם מיקום העונש הראוי לנאשמים במתחם זה. יחד עם זאת, עמדותיהם העונשיות של ב"כ הנאשמים חורגות הן לקולא, כמו גם המלצות שירות המבחן כפי תסקיריו ואין הן עולות בקנה אחד עם מהות המעשה שביצעו הנאשמים, החומרה הגלומה בו, תוצאותיו, הפסיקה המחייבת והנוהגת בעבירות כגון דא, כמו גם עם מתחמי העונש ההולמים שקבענו ועם מיקום העונש הראוי לנאשמים במתחם זה.

121. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, אני משיתה על כל אחד מהנאשמים את העונשים כדלקמן:

נאשם 1:

א. 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 17/2/16 ועד ליום 29/3/16, כפי טיעוני ב"כ הנאשם. ככל שהמאשימה חולקת על מועדים אלו, כי אז עליה להמציא הודעה בהקשר זה לבית המשפט בתוך 5 ימים מהיום. לעיוני בעוד 7 ימים מהיום.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות מסוג

פשע או עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע בגין אחת מאלה.

- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום, או כל עבירת רכוש מסוג עוון ויורשע בגין אחת מאלה.
- ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננת, אימאן פרחאן (עדת תביעה מס' 1) בסך 6,000 ₪. הפיצוי יופקד בעבור המתלוננת בקופת בית המשפט ב - 6 שיעורים חודשיים, שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון יופקד לא יאוחר מיום 1/3/17 ומדי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב.
- ה. בנסיבות העניין, כאמור, אני נמנעת מלחייב את הנאשם בתשלום קנס.
- ו. אני מחייבת את הנאשם בחתימה על התחייבות כספית בסך 5,000 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתה להימנע במשך 3 שנים מלעבור כל עבירת אלימות או עבירת רכוש. היה ולא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך 15 ימים.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

נאשם 2:

- א. 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 22/2/16 ועד ליום 29/3/16, כפי טיעוני ב"כ הנאשם. ככל שהמאשימה חולקת על מועדים אלו, כי אז עליה להמציא הודעה בהקשר זה לבית המשפט בתוך 5 ימים מהיום. לעיוני בעוד 7 ימים מהיום.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע בגין אחת מאלה.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום, או כל עבירת רכוש מסוג עוון ויורשע בגין אחת מאלה.
- ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננת, אימאן פרחאן (עדת תביעה מס' 1) בסך 6,000 ₪. הפיצוי יופקד בעבור המתלוננת בקופת בית המשפט ב - 6 שיעורים חודשיים, שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד. התשלום הראשון יופקד לא יאוחר מיום 1/3/17 ומדי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב.
- ה. בנסיבות העניין, כאמור, אני נמנעת מלחייב את הנאשם בתשלום קנס.
- ו. אני מחייבת את הנאשם בחתימה על התחייבות כספית בסך 5,000 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתה להימנע במשך 3 שנים מלעבור כל עבירת אלימות או עבירת רכוש. היה ולא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך 15 ימים.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

הערה - גזר הדין הוקרא בנוכחות הנאשמים ובאי כוח הצדדים ביום 7/11/16 והוא מפורסם עתה על הנמקותיו מפאת היקפו ואילוצי הדפסה.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, י"ד חשוון תשע"ז, 15 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.